

frembringe noget, der ligner et frivilligt ernæringsmærke, som regeringen så lancerer her i 2007. Det interessante bliver altså så, om det her mærke, der viser, hvad vi bør spise mest, mindre eller mindst af – hvor det starter med at være et grønt trafiklys, så et gult trafiklys og så et rødt trafiklys – får nogen som helst betydning.

Jeg tvivler meget på, at den mærkning vil blive bredt udbredt, når vi kommer ned og handler i vores supermarked, eller hvor vi køber ind. Det må selvfølgelig komme an på en prøve, men hidtil – det har ministeren jo også tilkendegivet – har det været meget vanskeligt at få nogen som helst aftale med dem, der står for salg af fødevarer i vores land. Men som sagt: Det må komme an på en prøve.

Det er afgørende, at vi i EU ikke bare arbejder for en fælles fødevarermærkning, men også lægger afgørende vægt på en sådan mærkning, så vi får et fælles mærke, der ikke bare anvendes af de producenter, der er i detailhandelen, efter for-godtbefindende, men bliver noget, som bliver gennemført.

Der er ingen tvivl om, at det er nyttigt, ikke mindst efter mange års fødevarer-skandaler, at der sker en mærkning, så forbrugeren kan se, hvad indholdet er af det, de køber. Det er jo ikke nok, hvad man f.eks. lavede på oksekød, hvor man, efter at man havde sygdom i besætningerne, fik tvunget mærkning igennem.

Redegørelsen har også et afsnit om det, der hedder funktionelle fødevarer. Som jeg læser det afsnit, så sker der et skred i forhold til den holdning, et flertal i Folketinget hidtil har haft.

Kl. 11.00

Vi har jo haft indgående diskussioner, der har udmøntet sig i beretningen om multivitaminjuice, hvor der var et flertal uden om regeringen. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti står ved det, vi har sagt i den beretning, sådan at man i hvert fald ikke her giver køb på, hvad der fremover kan puttes i de fødevarer, der kan købes. Jeg troede faktisk, at ministeren havde forstået, hvordan tingene hang sammen efter debatten om multivitaminjuice.

Redegørelsen har også et afsnit om fødevarer-virksomhedernes ansvar, om egenkontrol, dyrevelfærd og importerede fødevarer. Det ser ud til, at egenkontrollen giver problemer, især i de små virksomheder. Derfor er det selvfølgelig afgørende, at der ikke kan rejses tvivl om, at fødevareresikkerheden også overholdes i disse virksomheder. Det må sikres, og der er det jo selvfølgelig afgørende, at vi har fødevarerkontrollen.

Fødevarerkontrollen er afgørende for, at forbrugerne ikke får fødevarer, der er ompakkede, eller fødevarer, hvor udløbsdatoen er ændret. Derfor er fødevarerkontrol ikke noget, vi kan gå på kompromis med, og det synes jeg også den melding, vi har fået fra medarbejderne i dag, netop viser, nemlig at medarbejderne er optaget af det her og siger: Vi kan ikke nå at lave en ordentlig kontrol. Det betyder jo, at hvis kontrollen ikke er fuldt udført, kan vi ikke stole på de smileyer, der er ude i forretningerne. Fødevarerkontrollen har et stort ansvar for, at vi ikke bliver syge af de fødevarer, vi spiser, og derfor er det afgørende, at fødevarerkontrollen er højt prioriteret af regering og Folketing.

Fødevarerkontrollen kan ikke erstattes af nok så megen egenkontrol, det ville være en fuldstændig forfejlet vurdering. Derfor er det selvfølgelig nødvendigt at tilføre de ressourcer, der gør, at vi ikke skal høre medarbejderne fortælle om, hvor kontrollen ikke er god nok, fordi der ikke er tid nok. Og som sagt har vi i dag set, hvad medarbejderne melder ud.

Fødevarerforskningen er afgørende for udviklingen af sunde fødevarer af høj kvalitet. Derfor er det godt, at der nu som følge af globaliseringsaftalen tilføres forskningsmidler til fødevarerforskningen, men nye midler skal selvfølgelig sammenholdes med, hvad der er skåret ned på forskning i 5 år, og med, hvor meget medarbejderstaben er reduceret, hvilket også er ganske betydeligt.

Formanden:

Tak. Der er foreløbig fire, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren, først hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er jeg sådan set enig i det meste af det, hr. Jens Peter Vernersen har sagt, men jeg forstår ikke helt prioriteringen. Jeg er sikker på, at hr. Jens Peter Vernersen også er enig i det, jeg vil spørge om.

Det første spørgsmål, jeg vil stille til hr. Jens Peter Vernersen, er, om han ikke er enig i, at det er bemærkelsesværdigt, at man kommer med en fødevarerpolitisk redegørelse uden at komme med et offensivt bud på, hvordan man kan øge den økologiske produktion af fødevarer i Danmark. Det er det ene spørgsmål, jeg vil stille.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille til hr. Jens Peter Vernersen, er, om han ikke synes, at det er